

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Леся Семеняка розповідає про нещодавні засідання Виконкомів EPSU та IndustriALL-Європа

сторінка 2

ВОЇНИ СВІТЛА

Про енергодарця, інженера-атомника Святослава Наумичева, який віддав своє життя за Україну

сторінка 4

ВАЖЛИВО

У запорізькому Центрі допомоги відбувся урочистий захід на честь захисників і волонтерів

сторінка 4

АКТУАЛЬНО

VI Пленум ЦК Атомпрофспілки: обговорення складних питань має стати поштовхом до вирішення проблем

Центральна тема зустрічі «Про спільні дії держави, адміністрації Державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат», органів місцевого самоврядування та Атомпрофспілки щодо збереження урановидобувного підприємства» викликала доволі емоційну суперечку. Розповідаємо, як це відбувалося і до яких висновків дійшли учасники розмови.

ХТО ЗАВІТАВ

НА ПРОФСПІЛКОВЕ ОБГОВОРЕННЯ?

До участі у Пленумі було запрошено діячів владних структур — Прем'єр-міністра, представників Міністерства енергетики, депутатів-мажоритарників і голів місцевої влади від регіонів, в яких ведеться видобуток урану, а також т.в.о. голови правління АТ «НАЕК «Енергоатом». Серед усього кола запрошених до зустрічі долучилися т.в.о.

генерального директора ДП «СхідГЗК» Василь Скрипник та профільний заступник міністра енергетики Анатолій Корзун.

Атомпрофспілка дякує їм за присутність, адже для того, щоб вирішувати складні питання, потрібний діалог, а не сповнений відчаю монолог профспілковців. І хоча обговорення відбувалося радше у формі жорсткої дискусії, ніж конструктивної бесіди, у позиціях, висловлених сторонами, усе ж можна помітити точки доторку — тож надія на те, що голос профспілчан буде почутий, не згасає.

Окрему подяку Атомпрофспілка також висловлює незалежній експертці з питань ядерної енергетики і безпеки Ользі Кошарній, чия безкомпромісна позиція допомагає обстоювати права працівників галузі.

Закінчення на 3-й стор.

ПАМ'ЯТНА ДАТА

Ті, хто рятував країну після аварії на ЧАЕС: пам'ятаємо про їхній подвиг заради майбутнього

14 грудня, у День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, ми вкотре схилиємо голови перед людьми, які врятували нашу країну і світ від катастрофи, у рази більшої, ніж та, що відбулася майже чотири десятиріччя тому.

Неймовірна відвага, загострене почуття обов'язку, вражаюча готовність до самопожертви — саме завдяки цьому в перші дні та місяці після найбільшої у світі техногенної катастрофи вдалося мінімізувати її наслідки. Це був подвиг десятків тисяч людей, які рятували майбутнє України ціною власних життів і здоров'я.

З ДУМКОЮ ПРО ВЕТЕРАНІВ-ЛІКВІДАТОРІВ

Пам'ять про героїзм ліквідаторів не повинна стиратися із плином років. Кроком до цього стало нещодавно ухвалене рішення Верховної

Ради України про вшанування у 2026 році 40-х роковин Чорнобильської трагедії. Окрім урочистих заходів і нагороджень, це рішення передбачає

розробку цільової державної програми, спрямованої на підтримку ліквідаторів — йдеться про зміни до бюджету щодо «чорнобильських» пенсій та фінансування медичного обстеження ліквідаторів. Це та підтримка, якої вони насправді потребують; це та частка уваги, яка може стати дійсно рятівною.

З УВАГОЮ ДО СЬОГОДНІШНІХ ПРАЦІВНИКІВ

Чорнобильська катастрофа залишила на тілі нашої країни рану, для загоювання якої повинні минути сторіччя. Сьогодні естафету від ліквідаторів 1980-х років прийняли нинішні працівники ЧАЕС і Зони відчуження, котрі працюють у ризикованих умовах задля підтримання стабільності у зараженому регіоні. Їхні зусилля також повинні бути гідно оцінені державою — натомість, рік за роком ми стикаємось із хронічною нестачею фінансування.

З ШАНОЮ ДО ЗАХИСНИКІВ

Нагадування про трагічні події 1986 року є актуальним і в більш глибокому сенсі. Ми бачимо, як з відходом у вічність ветеранів другої світової у людства минув термін дії «щеплення» від війни, і наш північний сусід розпочав в Україні криваву бійню.

Його зловісне «можем павтарить» — це і про повторення жайхт 80-річної давності, і про створення нового чорнобильського лиха, і про повернення загрози ядерної зими для всієї планети. Тож нині ця естафета — ще й у наших військових.

З огляду на біди минулого і сучасні загрози, Атомпрофспілка зберігає традиційні для себе завдання і прагне відповідати на виклики сучасності. У пріоритеті: турбота про спільноту ветеранів-ліквідаторів; захист прав працівників; допомога фронту.

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Тренінг, що посилює профспілки

У Вінниці пройшов чотириденний профспілковий тренінг з переговорної майстерності та колективних перемовин.

Наприкінці листопада у Вінниці відбувся інтенсивний 4-денний тренінг для профспілкових лідерів ППО НАЕК «Енергоатом», організований ППО НАЕК «Енергоатом» за підтримки Атомпрофспілки та ГО «Трудові ініціативи». Захід пройшов у межах освітнього проєкту «Ліга профлідерів: освіта для сильних» та є частиною програми «Профспілки проти нерівності і за відновлення миру та демократії в Україні», яку реалізує Норвезька конфедерація профспілок

(ЛО) у партнерстві з ГО «Трудові ініціативи» за фінансової підтримки Норвегії.

ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ

Програма тренінгу поєднала правову, комунікаційну та практичну підготовку. Перший день був присвячений глибокому аналізу сучасних реалій колективно-договірного процесу. Юристи Георгій Сандул та Інна Кудінська з ГО «Трудові ініціативи» провели змістовну правову сесію, в якій розглянули особливості укладання та оновлення колективних договорів в умовах воєнного стану та постійних змін трудового законодавства. Особливу увагу було приділено

європейському досвіду ведення колективних переговорів і загальній моделі трудових відносин у Норвегії.

Закінчення на 3-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Економічне відображення російсько-української війни в ЄС

На тлі триденного страйку бельгійських профспілок 26-27 листопада відбулося засідання Виконкому Європейської федерації працівників громадського обслуговування (EPSU) та Виконкому IndustriALL-Європа. У цих структурах українські профспілки представляє Голова Атомпрофспілки Валерій Матов.

Страйк у Бельгії, який паралізував транспорт і окремі сфери обслуговування, став економічним дзеркалом ситуації, у якій опинився ЄС. Профспілки протестували проти заходів жорсткої економії та реформ, що зменшують соціальні гарантії і посилюють податковий тиск. Ці вимоги знайшли підтримку серед делегатів Виконкому, адже Європа дедалі гостріше відчуває наслідки війни росії проти України: інфляція, нестабільність ринків, тиск на промисловість, зростання витрат на оборону.

Саме тому значна частина дискусій була присвячена зміні соціальної політики ЄС та ризикам, які несе законодавство Omnibus — масштабні пакети дерегуляції, спрямовані на спрощення правил для бізнесу. Профспілки застерегли: за надмірним «спрощенням» може прийти згортання соціального захисту й ослаблення ролі діалогу між роботодавцями та працівниками.

На засіданні IndustriALL-Європа експерти Syndex представили невтішний висновок: 27 із 28 промислових галузей ЄС демонструють негативну динаміку. Прогнози швидкого відновлення відсутні, а загрози для зайнятості зростають. Додаткову тривогу викликають ризики для оборонної промисловості — європейські підприємства дедалі частіше фіксують появу «невідомих» дронів над своїми об'єктами.

У цих умовах українська тема стала помітною в дискусії. Валерій Матов нагадав учасникам, що війна в Україні не зупиняється і її реальність значно жорсткіша, ніж будь-які економічні прогнози. Він наголосив: росія системно атакує українську енергетику, транспорт і критичну інфраструктуру, що створює виклики не лише для працівників, а й для всієї системи енергетичної безпеки Європи. Голова Атомпрофспілки подякував за солідарну підтримку та окреслив напрями, у яких українські профспілки потребують допомоги — від посилення соціального діалогу до спротиву неконструктивним нормам трудового законодавства, що просуваються під приводом євроінтеграції.

Учасники засідань погодили План дій на 2026 рік і ухвалили Молодіжну стратегію, залишивши питання України в переліку пріоритетних. Як підкреслив Валерій Матов: «російське зло зможемо перемогти тільки спільними зусиллями».

Європа поки що не відчуває війни на своїй території, але її подих — уже поруч. І профспілковий рух стає одним із тих інструментів, що здатен підготувати суспільства до викликів, які стрімко наближаються.

АКТУАЛЬНО

VI Пленум ЦК Атомпрофспілки: має стати поштовхом

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

ЧОМУ ДП «СХІДГЗК» ЗНОВУ НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ?

Атомпрофспілка неодноразово порушувала питання про те, що єдине в Україні уранове підприємство потребує допомоги. Проте реакція на вимоги була настільки мікроскопічною, що сьогодні ДП «СхідГЗК» — це «пацієнт, який перебуває в реанімації», вважає Валерій Матов, Голова Атомпрофспілки.

«Вочевидь, на заваді його роботи стають об'єктивні чинники — нестача людських, і фінансових ресурсів. Але частина проблем явно має «рукотворний» характер — достатньо згадати про такі випадки, коли борги підприємства раптово зростали на мільярд за одну ніч; або ж про документи на корпоратизацію, які не узгоджувалися з профспілкою та фактично були покликані передати комбінат у ручне управління колишньому міністру енергетики Герману Галущенко».

Зважаючи на те, що нині на атомній галузі тримається енергетичний фронт, і саме ДП «СхідГЗК» повинне забезпечувати паливну складову, сьогодні вкрай необхідно знайти алгоритм виходу зі скрути.

порушення призвели до того, що представники профспілкової спільноти комбінату одногосно проголосували за вимогу розірвати контракт з Василем Скрипніком. Доки триває судове оскарження цієї постанови, порушення тривають. Остання подія, про яку профспілковцям стало відомо вже по дорозі на пленум — це непогоджене скорочення на жовтоводському майданчику робочого часу (і зарплати!) на 25%. При цьому, замість вирішення виробничих питань, зазначив Олександр Сорокін, керівництво застосовує адмінресурс задля створення альтернативного «кишенькового» профспілкового руху.

«Повна відсутність соціального діалогу, — підсумував очільник ППО ДП «СхідГЗК», — стає свідченням тотальної неповаги до традицій галузі й колективу».

ЩО ВІДПОВІЛА АДМІНІСТРАЦІЯ КОМБІНАТУ?

Василь Скрипник, т.в.о. генерального директора ДП «СхідГЗК», погодився з тим, що складнощі у взаєминах з профспілкою є, адже на початку своєї роботи він мусив навести лад у штатному розкладі: за словами керівника, ліквідовувалися ті посади, на яких і так не було людей. Загалом, кризові моменти у роботі від моменту його при-

одно не змогли б повноцінно працювати на геть зношеному обладнанні.

Василем Володимировичем було надано і роз'яснення щодо скорочення робочого часу на 25%: це не найкраще рішення, але зважаючи на вимушену зупинку сірчаноокислотного виробництва, а слідом за ним — і переробки урану, єдиною можливою альтернативою була б заборгованість у зарплаті.

«Бажання вивести підприємство із кризи є, — наголосив нинішній очільник ДП «СхідГЗК», — однак я не уявляю, як це можна зробити без допомоги, без залучення інвестицій. Поки що проведені два слухання з приводу корпоратизації ДП «СхідГЗК», але з Мінфіном не вдалося знайти порозуміння, так само як і в питанні фінансування Смолінської шахти, яка перебуває у режимі водовідведення.

Як я бачу перспективу? Дорога тільки одна. Це корпоратизація. Єдиним вітчизняним інвестором, який міг би підставити плече ДП «СхідГЗК», є НАЕК «Енергоатом».

Що ж до використання адмінресурсу для створення альтернативного профспілкового руху, то Василь Скрипник заперечив свою причетність до цього процесу. Це викликало вельми бурхливу реакцію у Валерія Олексійовича Матова — він готовий був із документами в руках доводити протилежне (йдеться про прийняття на роботу працівників з Добропілля, які заснували профспілковий осередок ДО того, як почали працювати на ДП «СхідГЗК»).

ЯК ВІДРЕАГУВАЛИ ПРЕДСТАВНИКИ КОЛЕКТИВУ?

«Нинішній керівник підприємства так і не зрозумів, у чому полягали здійснені ним порушення і яким мусить бути соціальний діалог, — зауважив голова ППО Новокосятинівської шахти Олександр Зовва, — на сьогодні він повністю відсутній, адміністрація ухвалює рішення, жодним чином не зважаючи на думку працівників. Та ж зустріч із колективом, яка була проведена на Новокосятинівській шахті, схоже, була організована зі вказівкою: «Щоб голови профкому на ній не було!» Колись ДП «СхідГЗК» був соціально орієнтованим підприємством, керівництво якого дуже уважно ставилося до виконання колективного договору. Нині це зійшло нанівець, комбінат на межі краху. Зважаючи на присутність представника Міненерго, на Пленумі мусять бути ухвалені рішення, від яких залежатиме подальша доля комбінату».

«Я поділяю занепокоєння колективу ДП «СхідГЗК», який стоїть на межі виживання, — заявив Сергій Снітков, голова ППО НАЕК «Енергоатом». — Мені незрозуміла тенденція, відповідно до якої адміністрації комбінату та інших підприємств здійснюють дедалі більший тиск на профспілки. Для чого це робити? Адже профспілка завжди готова підставити плече і разом розв'язувати проблеми, що виникають. Натомість ми бачимо цілу низку обурливих рішень, серед яких і неузгоджене скорочення робочого часу, і рішення про передачу електрообладнання ДП «СхідГЗК» до ДП «Регіональні електричні мережі», про яке профспілки і громадськість дізнаються, «виловивши» приховані документи. Такі речі є неприпустимими! З огляду на присутність пред-

Лише 15% від вітчизняних потреб в урановій сировині нині спроможний забезпечити ДП «СхідГЗК»

ЧОМУ ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ КРИЗА?

Окрім чинників, які обумовило повномасштабне вторгнення, причиною погіршення ситуації, що розпочалося ще у 2020 році, Олександр Сорокін, голова ППО ДП «СхідГЗК», назвав відсутність комплексної державної програми з розвитку галузі та належного фінансування, а також провальну кадрову політику у призначенні керівників комбінату.

Репрезентовані ним дані наочно підтвердили падіння всіх показників підприємства. Якщо раніше ДП «СхідГЗК» забезпечувало до 40% вітчизняних потреб в урановій сировині, то нині цей показник не сягає й 15%. Підприємство несе колосальні збитки. За останній рік динаміка погіршення ситуації тільки прискорилося. І відбувається це на тлі відчутного зростання ціни на уран!

Системну економічну кризу поглиблює конфлікт новопризначеної адміністрації і колективу. Скорочення, не погоджені з профспілкою, зупинка дії пунктів колективного договору та інші

значення відбувалися у режимі «нон-стоп»: за наявними виробничими планами очікувалося різке падіння видобутку руди, тож значних зусиль треба було докласти, щоб нехай і сповільнити видобуток, але принаймні не зупиняти роботу шахт. У підприємства була величезна заборгованість. Давався взнаки дефіцит кадрів, що виник після піврічного простою комбінату. І навіть у разі, якби вдалося знайти працівників, вони все

обговорення складних питань до вирішення проблем

ставника Міністерства енергетики (що дуже рідко буває останнім часом) я наголошую на тому, що ми маємо працювати в єдиному руслі!»

ЯКІ ПИТАННЯ ПРОЗВУЧАЛИ ДО ПРЕДСТАВНИКА МІНЕНЕРГО?

Окрім прохань прокоментувати, до представника Міністерства, заступника міністра Анатолія Корзуна, поставив низку питань і

Павло Прудніков, заступник Голови Атомпрофспілки. Зокрема, він попросив прокоментувати:

1. Якою на сьогодні є ситуація з прийняттям державних програм з розвитку атомної промисловості та зняття з експлуатації уранових об'єктів? Адже саме Міненерго мусить бути рушієм, який спонукає Кабмін до того, щоб були ухвалені не концепти, а повноцінні програми.

2. Чи буде цього року поданий на розгляд Верховної Ради України закон про відновлення платоспроможності держпідприємств? (Саме він дає змогу накласти мораторій на стягнення боргів з держпідприємств).

3. Хто на даний момент працює над розробкою закону про особливості корпоратизації ДП «СхідГЗК» (попередній законопроект був виписаний так, що він буквально «клав у кишеню» підприємство колишньому міністру Г. Галуценку) і яким чином Атомпрофспілка може взяти участь у роботі над цим документом?

ЯКУ ПОЗИЦІЮ ОЗВУЧИВ ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА ЕНЕРГЕТИКИ?

Анатолій Корзун проголосив розлогу промову, в якій розповів про успіхи в управлінні вугільною галуззю (видобуток урану — це «те ж саме») та поділився враженнями про відвідання ДП «СхідГЗК»: тим, що сірчанокислотний завод подібний до камери тортур, видобуток руди здійснюється у безнадійно застрілі способи, на шахтах існує безліч проблем, відбуваються колосальні перевитрати на логістику, комбінат застиг у минулому тощо.

«Про яку перспективу розвитку ми говоримо? — патетично запитував заступник міністра. — Де оголошення про найм на роботу, в яких для шахтарів буде вказана зарплата, не менша ніж 50 тис. грн, бо на іншу оплату колишні вугільники-переселенці не погодяться? Де програми працевлаштування для жінок у регіонах уранового видобутку?»

Що ж до відповідей на поставлені питання, то серед сказаного вдалося вичленувати такі твердження:

- Про мораторій на стягнення боргів: підготовлено законопроект №14216, де йдеться про забезпечення ДП «СхідГЗК» (серед інших підприємств) на 2 роки, але з Мінфіном він не погоджений.
- Про формування державних цільових програм: їх треба радикально переглядати; але без віднайдення джерел для їхнього фінансування вони так і залишаться декларативними.
- Про майбутнє Смілянської шахти: закон — високого ступеня готовності, шахта залишається при ДП «СхідГЗК».
- Про конфлікт між адміністрацією і профспілкою: він є, це ненормальна історія. Чому складається така ситуація, незрозуміло.
- Про передачу електрообладнання: немає не тільки соціального діалогу, а й «технічного». Про «Регіональні електричні мережі» просто не дали

роз'яснень. «РЕМ» — не щось страшне, «РЕМ» потрібно врятувати, він візьме на себе борги ДП «СхідГЗК» і щотримісяччя не будуть вимикати електрику.

На жаль, бажаної конкретики у відповідях не прозвучало, а місцями вони були настільки незрозумілими, що Атомпрофспілка вимагатиме офіційних роз'яснень, зокрема щодо передачі електромереж у «РЕМ».

ЧОМУ ПРОМОВА ЗАСТУПНИКА МІНІСТРА «НЕ ЗАЙШЛА»?

Причину озвучила **Ольга Кошарна, експертка з питань ядерної енергетики і безпеки**, яка прямолинійно винесла вердикт: «Основною подією Пленуму став бенефіс Анатолія Корзуна. Це була типова психологічна маніпуляція, поклікана своєю багатослівністю відволікти увагу від дійсно суттєвих питань». Ольга Павлівна висловила солідарність з позицією Валерія Матова і наголосила: сьогодні йдеться про саме існування підприємства. А замість цього заступник міністра проникливо розповідає про підвищення зарплат — а звідкіля його взяти?!

Усі головні питання зараз мають бути адресовані профільному департаменту Міненерго, яке

Міненерго, адміністрація підприємства і профспілки повинні працювати в єдиному руслі!

має визначати державну політику у сфері розвитку атомної галузі, співпрацюючи не тільки з Кабміном, а й з Верховною Радою. Натомість, на переконання Ольги Кошарної, профільний департамент, з якого було звільнено всіх адекватних фахівців, демонструє повну непрацездатність.

Для вирішення ситуації, що склалася на ДП «СхідГЗК», на думку експертки, необхідно:

- 1.** Лобіювати закон про корпоратизацію ДП «СхідГЗК» і пошук інвесторів.
- 2.** Залучити до розробки державної цільової економічної програми з розвитку атомної галузі фахівців, які адаптують її до вимог сьогодення, а не здуватимуть порох із застарілих попередніх документів.
- 3.** Переформовувати нинішній профільний департамент Міненерго, а також змінити спосіб, у який ухвалюється кандидатура на посаду очільника ДП «СхідГЗК», — це має відбуватися на конкурсній основі.

На
27%
вищою, ніж ціна реалізації, була виробнича собівартість уранового оксидного концентрату за 9 місяців 2025 року

ЩО ВИРІШИЛА АТОМПРОФСПІЛКА?

Визнаючи ситуацію на ДП «СхідГЗК» критичною, профспілка звертається до владних структур — Кабінету Міністрів України, Комітету Верховної Ради України з питань енергетики та житлово-комунальних послуг, Міністерства енергетики України, до органів місцевого самоврядування з вимогою вжити заходів, відповідних до їхніх повноважень, які будуть спрямовані на корпоратизацію підприємства і забезпечення його достатнього фінансування.

Також Атомпрофспілка вважає необхідним поінформувати СБУ щодо ситуації на ДП «СхідГЗК», з метою встановлення фактів умисних дій посадових осіб Міненерго, які ведуть до фактичної зупинки єдиного урановидобувного підприємства України, що суттєво послаблює енергетичну незалежність та безпеку держави.

Не сходить з порядку денного і конфлікт з т.в.о. гендиректора. Атомпрофспілка продовжує наполягати на розірванні контракту з Василем Скрипником, що був укладений з порушенням процедури та без погодження КМУ.

Повний текст постанови Пленуму ЦК Профспілки можна прочитати тут:

Із інших проблемних питань у фокусі уваги також була презентація фахівця з охорони праці та соціального страхування Валерія Сіпеева про недоліки проекту Закону України «Про безпеку та охорону здоров'я працівників на роботі». Обговорення торкнулося і складнощів, з якими продовжують стикатися підприємства Зони відчуження — про це розповів голова ООП ППЗВ Геннадій Михайлюк.

Що ж до інших організаційних питань Пленуму, то вони були вирішені спокійно, у робочій атмосфері. Зміни до статуту внесені, план заходів і бюджет Атомпрофспілки на наступний рік затверджені, тож робота триватиме!

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Тренінг, що посилює профспілки

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Асле Рейме, колишній національний секретар Forbundet Styrke, поділився ключовими аспектами норвезької моделі колективних переговорів. Він наголосив, що важливою є не лише техніка переговорів, а й стратегічна культура взаємодії між профспілками, роботодавцями та державою. Учасники обговорили адаптацію цих підходів до українських реалій, особливо в галузі енергетики.

ПРАКТИКА ПЕРЕГОВОРІВ

Подальші дні мали яскраво виражену практичну спрямованість. Тренер Павло Прудніков (заступник Голови Атомпрофспілки) послідовно занурював профспілковців у логіку переговорного процесу — від підготовки команди та збору інформації до формування узгодженої стратегії та поведінки за столом переговорів. Учасники вчилися визначати інтереси різних сторін, прогнозувати поведінку опонента, будувати ефективні комунікаційні тактики та знаходити рішення, що дозволяють уникнути ескалації конфлікту. Під час роботи в групах лідери навчилися визначати, яка роль належить до кожного члена команди згідно з моделлю Белбіна, для деяких було відкриттям, що вони можуть виконувати функції двох або більше ролей. Павло Вікторович підсумував, що переговорна команда повинна виступати єдиним цілим, чітко розуміючи предмет переговорів, мати гарну комунікацію всередині команди та уявляти горизонти своїх повноважень і свою компетенцію.

КОНСТРУКТИВ БЕЗ КОНФЛІКТУ

Важливим акцентом програми стали заняття, присвячені конфліктам — між позиціями та інтересами. Медіатор і профспілковий тренер Віталій Копиш у трьох послідовних сесіях пояснив природу конфліктів, механізми їх загострення та інструменти, які допомагають перетворити суперечність на можливість для розвитку. Учасники аналізували типові конфліктні ситуації у профспілковому середовищі та вчилися робити діалог конструктивним навіть у напружених обставинах. Профспілкові лідери дивилися на конфлікт не зі сторони звинувачення, а зі сторони прийняття ситуації та можливості встановлення при-

чин, які можуть спровокувати конфлікт. Віталій Копиш ознайомив учасників із цікавою технікою BANTA, яка допомагає визначити тактичні кроки та можливі альтернативи, якщо переговори не досягли спільної угоди, але зазначив, що все ж таки важливо пробувати не доводити ситуацію до конфлікту і намагатися дійти консенсусу.

ВРАЖЕННЯ І ВИСНОВКИ

Завершальний день був присвячений аналізу та підбиттю підсумків. У невимушеній, але зосередженій атмосфері учасники разом із Сергієм Снітковим та Павлом Олещуком обговорювали ключові моменти триденної роботи, ділилися враженнями, інсайтами та власними відкриттями. Багато хто відзначив, що найбільш корисною стала можливість поєднати юридичні знання з конкретними навичками поведінки під час переговорів, а також відпрацювати моделі взаємодії у команді.

ВОЇНИ СВІТЛА

«Зло, якому не вибивають зуби, може перегризти горло»

Рік тому, 26 листопада 2024-го, у харківському шпиталі перестало битися серце захисника України Святослава Наумичева — енергодарця, інженера-атомника, який взяв у руки зброю, щоб у лавах ЗСУ протистояти навалі російських окупантів. Він пішов бити ворога від початку великої російсько-української війни. Був упевнений: «Зло, якому не вибивають зуби, може перегризти горло».

ВОРОГА ТРЕБА НИЩИТИ

Святослав Наумичев, позивний «Свят», у мирному житті — інженер реакторного відділення енергоблока №5 Запорізької АЕС, а після повномасштабного вторгнення — відважний воїн, головний сержант, командир відділення ударних безпілотних авіакомплексів 110 бригади 113 окремого батальйону Територіальної оборони Збройних Сил України.

Він пішов на фронт не вагаючись, добровольцем, хоча як атомник мав бронь. Майже весь час — на передовій, у гарячих точках. За 33 пекельні місяці військова служба стала для нього цілодобовою безперервною роботою, яку завжди виконував досконало. Швидко опанував керування безпілотниками, зокрема мавіками та FPV-дронами, займався розвідкою та коригуванням артилерійського і мінометного вогню.

Понад усе Свят прагнув урятувати якнайбільше українських військових, а ворога — нищити й нищити. Для цього, як інженер, навіть удосконалював конструкцію дронів, щоб збити їх більш ефективними.

24 листопада в районі Лозової Святослав отримав важке поранення внаслідок цілеспрямованого влучання ворожого безпілотника. Майже дві доби лікарі харківського медцентру боролися за його життя. На жаль, 26 листопада 2024 року серце захисника зупинилося. За місяць до цього йому виповнилося 37 років.

ГОТОВИЙ БУВ ЗАПЛАТИТИ ЖИТТЯМ ЗА ВІЛЬНУ УКРАЇНУ

Пам'ять про нього живе в серцях усіх, хто його знав. Святослав — із тих людей, які залишають по собі яскравий слід. Він був неординарною, цікавою особистістю, любив вчитися, поглинав знання, перечитав безліч книжок. Він мав свої плани, мрії і сподівання... Та головне — вирізнявся чіткими життєвими принципами. Загострене відчуття справедливості, чесність та порядність визначали його світогляд. Він

самовіддано відстоював право українців жити у вільній країні. Він був і залишається взірцем мужності, стійкості, патріотизму — для своїх побратимів, друзів, колег. І для коханої дівчини...

«Свят — це справжній Воїн, справжній Козак, якому напевно це покладено на долі! Ніби народжений був для цього. Недарма його назвали на честь Святослава Хороброго. Винищити якомога більше орків — на війні це для нього було понад усе.

Він настільки любив Україну! Казав, якщо ціна існування у майбутньому нашої вільної держави — заплатити власним життям, то готовий це зробити. Був упевнений: якщо зараз жорстко не зупинити загарбника, через 100 років відбудеться те саме, тож маємо робити висновки зі своєї історії і нарешті це завершити... А ще він дуже любив своє місто Енергодар і мріяв, що

колись мені його покаже вільним — таким, яким його пам'ятає», — розповідає Ганна Кудина, дівчина Святослава.

ПАМ'ЯТЬ ЙОГО ЖИВЕ

Ганна, як і побратими та друзі Святослава, робить усе можливе, щоб нести у суспільство пам'ять про нього, вважає це тепер своєю місією та докладає зусиль, щоб усім загиблим воїнам віддавали належну шану.

У Запоріжжі Святослав Наумичев вшанований на Алеї Героїв — меморіальному комплексу на бульварі Шевченка. На символічній інсталяції «Дерево Пам'яті» у Парку металургів серед інших дзвенить і його дзвіночок. А віднедавна у новоствореному «Парку Честі» на Хортиці росте його горобина. Прапор Свята встановлений і на народному меморіалі на Майдані Незалежності у Києві. Він є на різних онлайн-платформах, виставках, експозиціях, присвячених пам'яті наших воїнів.

Андрій Шишацький, командир взводу, який був зі Святком пліч-о-пліч з першого дня війни, каже, що побратимам дуже його не вистачає. Його усі любили та поважали. Він був талановитим оператором безпілотників. На нього завжди можна було покластися, він уособлював упевненість і був духовним орієнтиром для багатьох. А ще прикладом професійного підходу до бойової роботи. Наразі бійці підрозділу гідно продовжують його справу. А над ворожими позиціями

кошмарить загарбників удосконалений Святком дрон, який носить його ім'я.

Святослав Наумичев уважав, що ця війна не за територію, а за те, яким світ буде надалі. «Якщо Україна — читайте «демократія» — не переможе, то результат цієї війни розв'яже руки багатьом диктаторам. Вони зрозуміють, що світом правлять сила і зброя, а там недалеко і до ядерної катастрофи. Тому можна сміливо сказати, що ця війна загрожує всьому світові. Якщо кривавого диктатора не зупинити, якщо він не капітулює, у світі почнеться розквіт усіх найгірших сил. Ми маємо зробити все, щоб не переміг диктаторський режим...» — такі слова сказав він у інтерв'ю в березні 2024 року.

Свят був прикладом професійного підходу до бойової роботи

За бойові заслуги впродовж служби у ЗСУ Святослав Наумичев нагороджений почесними нагрудними знаками Головнокомандувача ЗСУ «Золотий хрест» і «За взірцевість у військовій службі» III ступеня, також медаллю «За незламність духу» Всеукраїнського об'єднання «Крайна».

Петиція про присвоєння Святославу Наумичеву звання Героя України, оприлюднена 4 грудня 2024 року, набрала необхідну кількість голосів та ще знаходиться на розгляді.

Герої не вмирають! Пам'ятаємо гідного сина України Святослава Наумичева, мужнього воїна, чудову людину...

За матеріалами НАЕК «Енергоатом»

ДОПОМОГА ВІЙСЬКОВИМ ВІД СВЯТОСЛАВА

Святослав був ініціатором декількох зборів на необхідні техніку та комплектуючі. Значний внесок завжди робив сам разом з побратимами. Останній збір було оголошено восени 2024-

ВАЖЛИВО

На честь волонтерів та захисників України

У Міжнародний день волонтера та напередодні Дня Збройних Сил України в запорізькому Центрі допомоги відбувся урочистий захід, присвячений цим важливим датам у новітній історії України.

Щодня сотні тисяч бійців ЗСУ захищають країну на передовій, на землі, у воді та в повітрі. Вони стримують ворога, а також готові до виконання поставлених завдань скрізь, де в цьому виникне потреба. Енергодарська громада вкотре подякувала всім, хто боронить наші кордони, зберігає мир і спокій у домівках, а також згадала імена тих полеглих земляків, Героїв, які віддали своє життя за свободу та незалежність Батьківщини.

Волонтери — це справжні герої цивільного повсякдення в умовах повномасштабної війни. Опора та міцне плече і для військових, і для цивільних, що залишилися в біді та потребують допомоги, і для Центру «Енергодар — це Україна!». Вони беруть на себе ризики та виклики. Часто волонтери працюють у фізично і емоційно складних умовах, стикаються з небезпекою, і все це заради допомоги іншим. І, врешті, вони зміцнюють громаду. Волонтерство не лише допомагає окремим людям, а й будує довіру, солідарність та відчуття спільноти серед людей.

Тож сьогодні енергодарці мали можливість подякувати всім причетним до волонтерської справи, а деяких своїх земляків відзначити пам'ятними нагородами.

За інформацією міського голови Енергодара Дмитра Орлова

го — на потужну антену для дрона під назвою «Баба-Яга», що дозволило б ефективніше виконувати бойові задачі та зберегти життя бійців. Тоді зібрали понад 90 тис. грн із необхідних 130 тис. грн. Та використати ці кошти вдалося тільки восени цього року (через юридичні процедури).

Як повідомив Андрій Шишацький, на момент, коли кошти стали доступними, антену вже отримали завдяки допомозі волонтерських організацій Хмельницької та Рівненської АЕС. Натомість вкрай необхідною була автівка для бійців, бо напередодні втратили дві (в одну влучив дрон, а друга — наїхала на міну). Тому цю суму спрямували до збору на машину. Знову допомогли атомники РАЕС, ХАЕС та ЗАЕС — і бійці вже мають бездатний пікап-позашляховик.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000